

[Leif Hermann]

Når det er genfremsat nu – og det kan så også være et svar til ministeren – så er det ganske enkelt, fordi vi mener, at de drøftelser, som vi skal have om dette spørgsmål, bl.a. skal foregå på grundlag af SF's beslutningsforslag.

Vi er skam godt klar over, at den forlodsudtalelse fra Konkurslovsudvalget, som den daværende justitsminister lovede at komme med, skulle komme i løbet af efteråret 1989. Det kan man se af de spørgsmål og svar, der er optrykt som bilag til forslaget. Efteråret er som bekendt ikke slut, før vi når til den 1. december. Men det spiller ikke nogen rolle for os i den forstand, at vi derfor skulle vente med at fremsætte beslutningsforslaget. Hvorfor skulle vi dog det?

Vi vil naturligvis også afvente den udtalelse, der kommer fra Konkurslovsudvalget, så vi kan få belyst dette forslag så godt som overhovedet muligt, men jeg mener ikke, der er nogen grund til at vente på Konkurslovsudvalgets udtalelse med at tage den principielle stilling til, hvordan disse ting skal indrettes – og det er det, beslutningsforslaget giver udtryk for.

Jeg skal skænke ministeren den med betalingsstandsningen, det kan klares med et ændringsforslag, når beslutningsforslaget til sin tid bliver vedtaget.

Så siger ministeren, at vi skyder over målet med hensyn til spørgsmålet om at bruge bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 71, når fallenten eller adressaten ikke samtykker i postspærringen. Nu er det jo således, at man må gå ud fra, at man i langt, langt den overvejende del af de tilfælde, hvor der skal laves postspærring, giver sit samtykke, og så gælder der jo et andet princip, sådan som det er angivet i beslutningsforslagets punkt 1, nemlig at der så blot sker en tilførsel til skifterettens protokol.

Vi tror altså ikke, det vil give anledning til nogen særlige praktiske vanskeligheder i de formentlig forholdsvist få situationer, hvor der ikke foreligger samtykke, at behandle det inden for de former, som vi kender fra den kriminelle retspleje.

Hr. Traberg Smidt havde snakket med praktikere, og det har vi faktisk også gjort, før vi lavede forslaget. Jeg skal bestemt ikke bestride, at det – som hr. Traberg Smidt sagde – på de fleste ordentlige steder foregår sådan, at man sender posten tilbage dagen efter. Problemet er bare, at praksis ændrer sig undertiden, og vi vil godt have nogle retssikkerhedsmæssige garantier.

Det er vi nu noget tryggere ved, når vi befinder os i et retssamfund. En almindelig, ordentlig velvilje og god forretningsskik er ikke det samme som retssikkerhedsmæssige garantier, og det tror jeg såmænd også hr. Traberg Smidt i kraft af sin uddannelse vil give mig ret i.

Jeg skal ikke sige mere til ordførerne og ministeren, men bare sige tak endnu en gang for den venlige og positive modtagelse. Jeg håber på et godt og konstruktivt samarbejde i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. (Godkendelse af vindkraftanlæg m.v.).

Af energiministeren (Bilgrav-Nielsen).
(Fremsat 16/11 89).

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Da ministeren tilsyneladende ikke er dukket op endnu, udsætter vi mødet. Det genoptages i dag kl. 15.55.

Mødet udsat kl. 15.47

Mødet genoptaget kl. 15.55

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg skal anmode ministrene om at være til stede, når deres sager skal til behandling.

Lovforslaget sattes til forhandling.